

πρόκειται περί πληθυσμού ἴσου μὲ τὰς νέας ἐπαρχίας· ὡς πρὸς δὲ τὰς πραγματικὰς δαπάνας ἕνεκα τῶν ταχυδρομείων, προξενείων, κλπ., τὰ ἐξοδα δὲν προέρχονται ἀπὸ αὐξήσιν προσωπικοῦ. «Ὡς πρὸς τὸ μοναδικὸν φαινόμενον τῆς μὴ αἰτήσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων, δὲν ἔλαβε τὸν κόπον ὁ κ. Βαλέττας, λέγει, νὰ ἴδῃ καὶ τὸ παρελθόν· τί κακὸ πρᾶγμα εἶνε ἡ προκατάληψις, καὶ ἡ εἰδωλολατρεία εἰς τὰ πρόσωπα!» Καὶ ἀναφέρει παρελθόντα ὑπουργεῖα, ὡς τὰ τοῦ 1876, τοῦ 1879, καὶ ἄλλα, ἀφήσαντα ἀδιαθέτους πιστώσεις.

«Ἡ κυβέρνησις εἶχεν ὑπερόγκους πιστώσεις, τὰς ὁποίας δὲν ἠδύνατο νὰ δαπανήσῃ, καὶ ἄς ψυχράνῃ τὸν ἐνθουσιασμόν του ὁ κ. Βαλέττας. — Συχνὰ ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ φίλοι τῆς ἐπαναλαμβάνουσι τὸ τοῦ Φαρισαίου: «οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὡς οἱ κοινοὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης;» δὲν ὁμοιάζομεν τὰς ἄλλας Κυβερνήσεις τῆς σπατάλης καὶ τῆς συναλλαγῆς· καὶ τὰ λέγουσιν ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν παραλείπουσιν νὰ δημιουργοῦν θέσεις κτλ.» Καὶ ἐδῶ ὁ κ. Σωτηρόπουλος καταλείπει τὴν Ἀκαδημειακὴν του ἡμερίαν, εἰσέρχεται εἰς τὴν σφαῖραν τῶν προσωπικῶν ἀντεγληφῶσεων, καὶ λέγει πολλὰ, παρσιάγει καὶ τὴν ἰδιαιτέραν ἐπαρχίαν του, καταμεμφομένους τῶν πρωθυπουργικῶν ἐνεργειῶν.

Ἄλλ' ἐν τῷ ἐπιλόγῳ του προβαίνει ἀκόμη. Εἶνε ἀπειλητικὸς. Καὶ ἐκ τοῦ ἐπιλόγου του, ὅστις ἦτο ἡ ἐπίσημος ἔκφρασις τῆς γνώμης τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐξαγομεν ὅτι δυσχέρειαι γεννηθήσονται ἐν τῇ ὁμαλῇ περατώσει τῆς συζητήσεως. Διότι διὰ τοῦ κ. Σωτηρόπουλου ἡ ἀντιπολιτεῦσις προσκαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα φροντίσῃ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν, νὰ συναθροίσῃ πλήρη τὴν πλειοψηφίαν τῆς, ὅπως τὸ σύνολον τῆς συμπολιτεύσεως ἐπιψηφίσῃ τὸν προϋπολογισμόν, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ πλειοψηφία μόνον αὐτῆς. «Διότι, λέγει, ἂν δὲν ἀποχωρήσομεν τῶν συνεδριάσεων, ἀλλὰ μεγίστη ἔσται ἡ εὐθύνη τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν φίλων τῆς».

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Διατί δὲν διορίζεται ὁ Ἀναστάσιος Γεννάδιος καθηγητής; Αὐτὸς δὲν θέλει; ἢ ὁ Ὑπουργὸς δὲν θέλει; ὁ πρῶτος νομιζόμενος ὅτι δὲν δύναται νὰ μὴ θέλῃ, διότι ἔχει ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε συνετάραξε, καὶ τώρα ὀφείλει διὰ τῆς διακεκριμένης προσωπικότητός του νὰ ἐνισχύσῃ. Ἄλλ' ἂν δὲν θέλῃ ὁ Ὑπουργός, τότε ὀφείλει νὰ κλείσῃ καὶ τὸ Πανεπιστήμιον, διότι ὅταν Γεννάδιος καὶ Βερναρδάκης εἶνε ἐξω, μέσα δὲ Δαμαλάδες καὶ Τσιβανόπουλοι, τότε ὑπάρχει σταῦλος ἢ μάνδρα, δὲν ὑπάρχουν ὅμως Σχολαί.

Ἡ κατάστασις τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἐξακολουθεῖ δεινὴ. Ὁ ἀσθενὴς πάσχει βαρέως. Καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀγωνίας, ὑπὸ μελαγχολίας πολλῆς καὶ ἐνίοτε ὑπὸ παραληρημάτων. Οἱ συγγενεῖς ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ τῶν ἀπεράσιων νὰ προσκαλέσουν τὸν Μπιρλότ ἐνταῦθα, ζητήσαντα ἀμοιβὴν τριακοντακισχιλίων φράγκων. Ἄλλ' οἱ ἰατροὶ ἐδῆλωσαν μάταιον τὸ μέτρον.

Ἡ Κυριακὴ σας σήμερα θὰ περάσῃ ἰδιαζόντως ἡδονικῇ.

Θὰ ἔχετε εἰς χεῖρά; Σας τὸν δεύτερον τόμον τῶν *Ποιημάτων Σουρῆ*, πλήρη ἀνεκδότων καὶ μὴ πολιτικῶν ἔργων. Θὰ σὰς ἀποκαλυφθῇ νέος Σουρῆς, βυρωνίζων, φιλοσοφῶν, ἐπικουρίζων καὶ ἐρωτολογῶν. Θὰ τὸν ἀναγνωρίσητε, ἀλλὰ δὲν θὰ τὸν γνωρίσητε. Μὲ τὸν τόμον αὐτὸν θὰ ὀνομασθῇ Σουρῆς ὁ δακρύγελως, χωρὶς νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ πείραμα τοῦ ἱεροκήρυκος ὅστις ἔκαμεν τοὺς μισοὺς ἀκροατὰς του νὰ κλαῖνε καὶ τοὺς ἄλλους νὰ γελοῦν. Καὶ ὁ Β'. Τόμος θὰ πωλῆται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς *Νέας Ἐφημερίδος* Ἰωάννης Καμπούρογλου προσεβλήθη ἀπὸ προχθὲς ὑπὸ σφοδροῦ πυρετοῦ. Οἱ φίλοι του τῷ εὐχόμεθα ταχυτάτην ἀνάρρωσιν, διότι ἀλλοίμονον ἂν ἀρχίσουν νὰ προσβάλλουν τοὺς δημοσιογράφους, μὴ ἔχοντας καιρὸν οὔτε νὰ φᾶνε, καὶ σοβαραὶ ἀσθένειαι.

Ὁ ἐπίσκοπος τῆς Καρυστίας Μακάριος ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἱερεῖς σκοπὸν ἔχουσαν νὰ ἀποσκορακισθῶσι τοῦ λοιποῦ τὰ ἐν τῷ βαπτίσματι τῶν νηπίων παρεισαγόμενα ὀνόματα ὡς ἀλλοεθνή καὶ βάρβαρα· μεταξὺ αὐτῶν δὲ ἀναφέρει ὀνομαστικὰ τὰ: Ἄθηνᾶ, Ἄφροδίτη, Τερψιχόρη, Εὐτέρπη, ὡς *αἰσχιστά*, λέγει, καὶ *ἄσεμινα*, ὡς νὰ μὴ ἔφθανε τὸ ἀλλοεθνή καὶ βάρβαρα. Τί τοῦ πληρόνους τώρα τοῦ κύριου Μακαρίου αὐτοῦ; Καταργεῖς τὰς ἐπισκοπὰς ἢ ὄχι; Καταργεῖς τὴν θεολογίαν ἢ ὄχι; Καταργεῖς τὸν Δαμαλᾶν ἢ ναί; Βεβαίως ὁ ἅγιος Καρυστίας διὰ νὰ ξέρῃ τῆς Εὐτέρπαις καὶ τῆς Ἄφροδίταις θὰ ἦναι θεολόγος. Τοὺς κρεμᾶς λοιπὸν ὅλους τοὺς θεολόγους ἢ ὄχι; Ἄκουε ἀλλοεθνή, βάρβαρος, αἰσχιστή καὶ ἄσεμινο ἢ Ἄθηνᾶ! Μόνον ἀπὸ καλογηρικῶν ἔντερον μπουρούσαν νὰ βγοῦν αὐτὰ τὰ ἐπίθετα καὶ μόνον πάλιν μὲ καλογηρικὸν ἔντερον πρέπει νὰ κρεμασθῶν τέτοιοι ἐπίσκοποι.

Ἄς ἴδωμεν ἂν θὰ τὸν τιμωρήσῃ ἡ Σύνοδος τὸν Μακάριον αὐτὸν, διότι ἂν τὸν ἀφήσῃ ἀτιμώρητον, κινδυνεύει ἡ Ἐκκλησία, τὴν ὁποῖαν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἢ τὴν θέλομεν ἑλληνικὴν ἢ δὲν τὴν θέλομεν.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ νύμφη τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν μπουναμάδων, διατρέχουσα τὴν ἐρμαϊκὴν ὁδὸν, μεταβάλλει διὰ τῆς μαγικῆς τῆς ράβδου ὅλα κατὰ σειρὰν τὰ ἐμπορικὰ τῆς καταστήματα εἰς θελητικὰ ἐνδιατήματα, μικρῶν θαυμάτων καὶ λαμπρότητας, μόνον ἐξαιρέσειν ἀποτελεῖ τὸ κατὰστῆμα τοῦ Παναυλῆ, διατελοῦν ἐν πλήρει γειμῶνι πτωχείας καὶ σκοτεινότητος.

Ἄλλὰ μόλις ἐπιφανῆ ὁ χυλὸς Φεβρουάριος καὶ ἀνοίξῃ μαζῇ μὲ τὴν μυγαλιὰ του τὸ Τριῶδι, ἄλλη ἡδυπαθεστέρα καὶ μᾶλλον εὐεργετικὴ νύμφη, ἢ Ἄποκρητὰ, ἀναστρέφει τοὺς ὄρους, χαρίζουσα εἰς τὸ ἐμπορικὸν τοῦ κ. Παναυλῆ ὅλας μαζῇ ταῖς ἐμορφαῖς τῶν ἄλλων, τῶν ὁποίων τότε ἔστερεῖτο. Χίλια δὴ πρόσωπιδες, σατυρικαὶ καὶ ρομαντικαὶ, ἀσχημίζουσαι καὶ ἐξωραϊζουσαι, μικροσκοπικαὶ καὶ μεγεθυντικαὶ, δι' ὅλα τὰ πρόσωπα καὶ ὅλας τὰς ὀρέξεις, καὶ τόσαι παράδοξοι στολαὶ τοῦ παρελθόντος, καὶ τοῦ μέλλοντος ἀκόμη, καὶ δομινὰ θαυμάσια, καὶ . . . καὶ . . . καὶ . . . πλήρης ἢ Ἄποκρητικὴ πανοπλία μὲ τὴν ὁποῖαν ἢ νεύτης ἀμφοτέρων τῶν φύλων θὰ κάμῃ τὰς νίκας καὶ τὰς κατακτήσεις τῆς.

Σήμερον τελούνται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ οἱ γάμοι τοῦ μεστοῦ γενναίων αἰσθημάτων μεγαλεμπόρου κ. Γεωργίου Ναοῦμ μετὰ τῆς ὠραιστάτης καὶ ὑπὸ ἐξόχου ἀνατροπῆς κοσμομένης Ἰριμας Πάνη, σχεδὸν βασιλίσσης τῶν ἀλεξανδρινῶν καλλονῶν. Παράνυμφος ἔσται ὁ γαμβρὸς τοῦ κ. Ναοῦμ Χρῆστος Α. Καραθόπουλος· τοὺς δὲ γάμους θὰ εὐλογήσῃ ὁ Πατριάρχης Σωφρόνιος. Οἱ νεόνυμφοι θὰ ἐκδράμουν ἀμέσως εἰς Κάϊρον, ὅπου τοὺς συνοδεύομεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τὰς θερμὰς ὡς τὸ κλίμα τῆς ἐξοχῆς τῶν εὐχὰς μας.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ὡς τώρα ἔγραψον ἐν Ἑλλάδι μόνον οἱ πύθιοι· τώρα ἤρχισαν νὰ γράφουν καὶ κορίλλοι· μεθαύριον θὰ ἔχωμεν καὶ οὐραγοτάγκους συγγραφεῖς. Τὸ βιβλίον ὅπερ ἔγραψεν ὁ κύριος Κορίλλος, ἰατρὸς ἐν Πάτραις, ἐπιγράφεται περὶ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ σωλῆτι τοῦ ἀνθρώπου κτλ.

Βουλευτῆς πρακτικωτάτου πνεύματος ὁμιλῶν περὶ τῶν γυναικῶν ἐπιστημονικῶν φόρων καὶ νομοσχεδίων τῆς Κυβερνήσεως ἔλεγε :

— Μὰς πέθαναν μετὰ τὴν ἐπιστήμην τους. Καὶ δὲν εἶναι μία, ἀλλὰ δύο ἐπιστήμαι. Μία ὅταν εἶναι σ' τὴν ἀντιπολίτευσι, κ' ἄλλη ὅταν εἶναι σ' τὴν κυβέρνησι.

Τόσον συχνὰ ἀκούομεν ὅτι ἀφίκετο καὶ ἀνεχώρησεν ὁ κ. Σαράβας μέλος τῆς ἐπι τῶν Βακουφίων ἐπιτροπῆς, ἥτις μέχρι τοῦδε οὐδὲν ἐποίησεν, ὥστε πολὺ φοβοῦμεθα μὴ αἰ εἴρη-

μερίδες κάμουν τυπογραφικὸν λάθος καὶ δὲν ἀναγγέλλουν ὅτι εἶναι μέλος τῆς ἐπι τῶν Μαγκουφίων ἐπιτροπῆς.

ΤΡΙΩΔΙ

Τῆς ποθητῆς μας Ἀποκριᾶς ἀνοίγει τὸ Τριῶδι, χοροὶ, τραγοῦδια, ὄργανα, παιχνίδια, τρέλλαις, γέλοισι· ἔμπρός λοιπόν, πατέρι Ἑλλάς, σηκώσου εἰς τὸ πόδι, καὶ χόρευε μετὰ τούμπανα καὶ ἀδειάζε βαρέλια. Μακρὰ τὸ κοφτερὸ σπαθί, μακρὰ καὶ τὸ τουφέκι, ἀπ' τὸνα μέρος ταμπουρᾶς, κ' ἀπ' τ' ἄλλο τουμπελέκι.

Ἄιντε μας πάλι, ἄιντε μας, καὶ ἦλθε καρναβάλι, ἀπὸ κρασιᾶ λογιῆς λογιῆς ἄς γίνουμε κουρούναις, ἐλάτε ἔρωτες γυμνοὶ, μασκαρεμμένα κάλλη, σκεπάσετε τὰ μοῦτρά μας γαϊδουριναῖς μουτσούναις. Φανήτε ἐξω εὐγενεῖς καὶ πρόστυχαις γριζέταις, πόδια χυτὰ ἀνάψετε, λυθῆτε καλτσοδέταις.

Ἐλα ἐσύ, ἀδιαντροπιᾶ, γυμνὴ καὶ ξεσχισμένη, ἀργὰ μετὰ σένα ἄς περνοῦν τῆς Ἀποκριᾶς ἡ ὥραις, πέτα παντοῦ μετὰ ἔρωτας περιτριγυρισμένη, ζεστσίπωνε νοικοκυραῖς, ζεστσίπωνε καὶ κόραις. Κυλίσου μετὰ ἴστα σπήτια μας, κυλίσου μετὰ ἴστους δρόμους, καὶ μεθὰ μας μετὰ ὄργια καὶ παννυχίδων κώμους.

Καὶ σύ, ἀμίλητη ἄντροπή, ἀτίμητο στολίδι, ποῦ κάνεις ὡμορφότερο τῆς ὡμορφιάς τὸ χρῶμα, μετὰ τῆς γυμνῆς ἀδιαντροπιᾶς σκεπάσου τὸ φτιασίδι,

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 417)

Ὅσον διὰ τὴν Αὐγούσταν, αὕτη εἶχεν ἀναβῆ ὡς εἶπομεν ἤδη εἰς τὴν ναυαρχίδα τοῦ Σανούτου. Οἱ δύο κωπηλάται, οἵτινες μετήνεγκον αὐτὴν ἐκεῖ, εἶχον ἤδη ἐκπλαγῆ ἐκ τοῦ ὅτι οὐδεὶς σκοπὸς ἀπηυθύνθη πρὸς αὐτοὺς νὰ τοὺς ἐρωτήσῃ τίνας ἦσαν, ὅτι ἐπλησίασαν εἰς τὸν στόλον, οὐδ' ἐνεφανίσθη τις ζητῶν νὰ ἐμποδίσῃ αὐτοὺς νὰ πλησιάσωσι. Ἄκρα σιγῆ ἐπεκράτει, ψυχὴ δὲν ἐφαίνετο, οὐδ' ἤκούετο κρότος τις. Καὶ ἄλλη δὲ τις περίστασις προσέτι ἐξέπληξεν αὐτοὺς· αἱ γαλέραι ἐφαίνοντο λίαν πλησίον ἀλλήλων ὠρμισμέναι, τοσοῦτον πλησίον, ὥστε ἔψαυον ἀλλήλας. Ἦτο δὲ τοῦτο ἔργον προνοίας τοῦ Μαύρου, ὅστις εἶχεν ἀφ' ἐσπέρας φροντίσει νὰ προσεγγίσῃ πρὸς ἀλλήλας τὰς γαλέρας, ἕνδεκα οὐ-

σας τὸν ἀριθμὸν, ὅπως καταστήσῃ εὐχερεστέραν τὴν μελετωμένην πυρπόλησιν. Οἱ δύο ἐρέται εὐχαριστήθησαν ἐκ τοῦ ὅτι οὐδεὶς ἐφάνη ζητῶν νὰ ἐμποδίσῃ αὐτοὺς, οὐδ' ἀπήντησαν ἄλλο τι πρόσκομμα. Ἡ δ' ἐκπληξίς τῶν οὐδένα κόπον τοῖς ἐπροξένει. Ἡ δὲ Αὐγούστα ἦτο τόσο καλῶς ὡχρωμένη εἰς τὸ σάλι τῆς, ὥστε οὐδὲ παρετήρησεν ὅτι εἶχον πλησιάσει εἰς τὸν στόλον ἤδη. Ἐκυπτε κάτω, ἔκρυπτε τὸ πρόσωπον καὶ οὐδὲν ἔβλεπεν.

Ὅτε ἀνέβη εἰς τὴν ναυαρχίδα, καὶ ἡ λέμβος ἀπεμακρύνθη ἐπανερχομένη εἰς τὸν ἕτερον ὄρμον, ὅθεν εἶχεν ἔλθει, ἡ Αὐγούστα ἠπόρησεν ἐκ τῆς νεκρικῆς σιγῆς ἥτις ἐπεκράτει ἐπὶ τοῦ πλοίου. Διευθύνθη πρὸς τὴν πρύμναν καὶ κατέβη μετὰ παλλομένην σφοδρῶς τὴν καρδίαν εἰς τὸν θάλαμον. Ἐρημία ἐβασίλευεν ἐν αὐτῷ, καὶ γύμνωσις. Δὲν ὑπῆρχον ἐπιπλα, δὲν ὑπῆρχον στρώματα. Πάντα εἶχον γείνει ἀφαντα. Ἐν φῶς ὑπῆρχεν εὐτυχῶς, ἀλλὰ γύμνωσιν καὶ κενὸν ἐφώτιζε μόνον. Ἦτο δὲ τοῦτο ἡ κανδήλα, ἡ καιούσα ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ ἁγίου Μάρκου, ἣν ὁ Μαύρος εἶχεν ἀφήσει κατὰ μέρος, ὡς καὶ τὴν κανδήλαν, διανοούμενος ὅτι ἀφοῦ ἡ ναυαρχὴ ἐμελλε νὰ καῆ, δὲν ἔβλαπτεν ἂν συνεκαίετο μετ' αὐτῆς καὶ τοῦ ἁγίου Μάρκου, τοῦ πολιούχου τῆς Βενετίας, ἡ εἰκὼν. Ἡ Αὐγούστα εὗρε σιδηρὰν τινα κλίνην ὅπως καθίσῃ ἐπ' αὐτῆς, διότι ἔτρεμεν ὄλη ἐφώνησε.—Ποῦ εἴσθε; Δὲν εἶναι κανεὶς ἐδῶ; Οὐδεὶς ἀπήντησεν. Ἐπανέλαβε πολάκις κράζουσα. Δὲν εἶναι ἄνθρωπος ἐδῶ; ἐλάτε!